

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 42. Mt. XVIII

Spalis-Oct. 15, 1938

TSR valet.
respublikinė
biblioteka

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 22, 1—14.

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sūnui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirenčiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ūkį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrė jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirūstnio ir nusirantęs savo kariuomenę sunaikino anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tad į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kariuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo. Karalius įėjo pasi-

LEKCIJA

Efez. 4, 23—28.

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsilvilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rūstinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevogia; teužiima velyk darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

žiūrėtų sėdėjusiųjų už stalo ir pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau kaip čia įėjai neturėdamas vestavių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes darą pašauktų, bet maža išrinktųjų.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

10. Kaip Naujasis Įstatymas atvaizduoja Mesiją.

JAU esu minėjęs, jog esama per 200 klaidingųjų mokslų apie Jėzų Kristų. Jiems visiems čia išgvildinti, užimtų per daug vietos, o be šio dar, tai ir ne mano, pasiskaitymus rašant, siekis; todėl čia pakaks paminėti, jog vieni klaidžiatikiai nenorėjo pripažinti Jojo dievybės (Arius); kiti Jame buvo matę vieną tik prigimtį (Nestorius); Eutyches nepripažino Jėzuje skirtumo tarp dviejų Jojo prigimčių — dieviškosios ir žmogiškosios; monotelitai (Sergius) tvirtindavo, jog Jame esanti tiktai viena valia ir viena veikla (veikimas); adopeijonistai klaidino žmones, sakydami, jog Jis esąs tiktai Dievo

įsūnis (adoptuotas); stačiatikiai, arba pravoslavai įkalbinėdavo, jog Šventoji Dvasia einanti vien tik iš Tėvo, o ne iš Sūnaus; o pagaliau, Liuteris savo klaidingu mokslu leisdamas kiekvienam saviškai aiškinti Šv. Raštą, sukėlė tiek klaidingų sektų, arba protestantiškų skyrių, kad sunku jie ir besuskaityti! (Jūsų yra per pusantro šimto!).

O ko neprirašydavo ir neprirašo įvairūs laisvamaniai “a la Šliupas”, tai jau ir aprašyti negalima! Koksai tai mišinys (chaosas) jųjų pažiūrose ir mintyse! Kokie prieštaravimai kits kitam! tarsi, pamišėlių prieglaudose! Ir tai niekuo rimto neparemta, su jokiais istoriniais duomenimis nesiskaityta!

Vienu tik atžvilgiu jųjų būta ir esama vieningų, būtent: neapykantoje Jėzui ir Jojo įsteigtajai Bažnyčiai! Šituo atžvilgiu, tai jau

jūjū visų einama iš vien, lyg kad pasiutu-
sių vilkų, kurie, kad ir riejas tarpusave,
tačiau, pamačias nekaltą žmogų, visi puola
iš vien draskytų jo! Pas juos nėra nieko
aiškaus, nieko tikra! Viskas miglofa, lyg
ūkanos apgaubta! Juos matai tiktai vilio-
jant ir raitant uodega, lyg ano pasakų kip-
šo - vokietuko, kuriam jie nuoširdžiai ir tar-
nauja!

Ne šitokiū būdū Jėzų atvaizduoja Evange-
lija ir, bendrai kalbant, Naujasis Įstatymas.
Čia viskas aišku, viskas tikra, viskas su-
prantama. Čia Jėzus Kristus yra aiškiai ža-
dėtasis Mesijas, Išganytojas pasaulio, vie-
nintėlis Dievo Tėvo Sūnus, tikrasis DIEVAS-
ŽMOGUS!

Pažvelgę šv. Mato ir šv. Luko Evangeli-
jon, mes randame aiškiai išdėstytą vojo že-
mišką kilmę. Per 77 kartas — nuo Šven-
čiausios Panelės Marijos, nuo paskutiniųjų
Judos kunigaikščių iki Zorobabelio, nuo Zo-
robabelio iki Dovid, nuo Dovid iki Abra-
omo, nuo Abraomo iki Adomo, t. y. per ku-
nigaikščių, karalių, pranašų ir patriarchų
eiles Evangelijos autoriai priveda Jėzų iki
pirmojo visų tėvo, o nuo jo iki Dievo Tėvo!
Skirtingumas tarp šiųdviejų Evangelijų ge-
neologijos (išvedimas kartos) yra tik pavir-
šatinis, o ne esminis. Yra tai vienintėlė pa-
saulyje geneologija, vienintėlis smulkiausias
išrodymas, jog Kristus yra tai tikrasis Žmo-
gaus Sūnus!

Šv. Jono Evangelijoje jau nebekalbama a-
pie kūniškąją Jėzaus kilmę, bet apie Jojo
dieviškąją pradžią.

Štai, šv. Jono Evangelija prasideda šito-
kiaais žodžiais: "Pradžioje buvo Žodis. Tas
Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Die-
vas" — štai, Jojo amžinybė. — "Jis prad-
žioje buvo pas Dievą. Visa per Jį padaryta,
ir be Jo nieko nepadaryta iš to, kas pada-
ryta". — Štai, Jojo visagalybė. — "Jame
buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių švie-
sa. Šviesa šviečia tamsybėje, bet tamsybė
jos neapėmė". — Štai, Jojo dieviškoji iš-
mintis ir gerumas. — "Žodis" — štai Jo
vardas! "O Žodis įsikūnijo ir gyveno tarp
mūsų. Mes matėme Jojo garbę, garbę, kaip
vienatinio iš Tėvo gimusio Sūnaus, pilno
malonės ir tiesos". Jonas liūdijo apie Jį ir
šarikė: "Jis yra tas, apie kurį aš kalbėjau:
Kurs po manęs ateis, buvo pirm manęs, nes

jis buvo anksčiau už mane. Iš Jojo pilny-
bės mes ėmėme visi malonę po malonės. Nes
įstatymas duotas per Mozę, malonė ir tie-
sa radosi per Jėzų Kristų. Dievo nė vienas
niekuomet nėra matęs; viengimis Sūnus, kurs
yra Dievo prieglobstyje, Jis patiekė apie Jį
žinių". — Štai Dievo Sūnaus įsikūnijimas
ir pasiuntinybė išganyto keliui apsakinti
ir klystantiems užvesti ant jo!

Dabar išsižiūrėkime Jojo gyvenimui, ku-
riame iš pat kūdikystės apsiereiškia dvi pri-
gimti, būtent: dieviškoji ir žmogiškoji, susi-
jusi viename ir tame pačiame asmenyje!

Šiedvi prigimti Jame yra pilnai susigla-
dusi. Jiedvi apsiereiškia Jame ar tuo pačiu
sykiu, ar pakaitomis, viena po kitos, tačiau,
taip gyvai, taip apčiuopiamai, žavėtinai ir
įstabiai Jojo visose kalbose, veiksmuose ir
poelgiuose, kad matai, lyg ant delno, jog
Jojo esama kartu ir Dievo, ir Žmogaus!

Prakilnus ir tikrai įstabus paprastumas
(naturalumas) Jojo nuolankumo ir kantrumo
stebukluose, lygiai kaip ir Jojo visagalybės
stebukluose neįspėtini ir, pavirš žiūrint, ne-
suderinamieji dalykai Jame jungiasi tobu-
lon vienumon!

Iš vienos pusės galima aiškiai matyti, jog
Jojo esama žmogaus: Jo rankų darbas, ra-
mus ir tykus, nuošalus gyvenimas per 30
metų, veido prakaitas, masidėjėlių krikštas
Jordano upėje, gundinimas dykumose, alkis,
troškulys, nuovargis (pasninkas), žmonių pa-
nieka, pasaulio apleidimas, bailė, ilgesys, iš-
niekinimas ir kančios, apalpinimas, baisia-
usios kančios ir mirtis ant kryžiaus! — Iš
antros pusės, Jis įrodo, jog Jojo esama ir
tikrojo Dievo: karaliai be galo išsigandę,
sužinoję, jog Jis ateina; išminčiai ir moks-
linčiai Jojo šviesybės apšviečiami; gamtos
gaivalai Jojo suvaržomi, Jam paklusnūs; a-
teities uždangalas Jojo atskleidžiama; Jam
mirštant atsidaro karstai; numirėliai prisi-
kelia; žemė dreba; saulė temsta; visa gam-
ta sujunda — žodžiu — visagalybė, tiesa,
dydis, garbė, gyvenimas ir prisikėlimas —
tai tikrasis Dievas!

Jėzas gimsta apleistame staldely, kadaise
Dovid rūmų griuvėsiuose; pilnai vaikiškas,
švenutis, lepnutis, lyg kad kiekvienas pras-
tas vaikiškštis, neturčių neturtėlis — štai,
Jojo žmogiškasis gimimas! Tačiau, šis silp-
nutis Kūdikėlis nereikalingas jokios pagal-

bos ir globos, be ko kiti kūdikiai negalėtų apsieiti: Angelų chorai linksmina Jį savo dangiškomis giesmėmis, pranešdami apie Jojo gimimą; žvaigždė rodo, kur Jis gulį; ieškodamas ir patikrindamas šitą gimimą pasaulis sujunda, nekantrauja, susidomi; auksas, mira ir rūkalas klojama prie Jojo lošelio! Štai, tikrasis Dievo gimimas! Tikrasis Dievo nužengimas ant žemės!

Erodas tyko nužadyti Jį; Gimdytoja su Globėju bėga su Juo Egiptan; o Egiptas, kuriame Jokūbas buvo radęs prieglaudą, dabar virsta Jokūbo palikuoniui priebėgio vieta. — Štai, ištrėmimas žmogaus! Tačiau, žemė dreba prieš šią pabėgėlių šeimą; netikrieji dievai - stabai, Jam pasirodžius, sutrupa į šipulius (Jovo statula)! Štai, Dievo žygiavimas!

Jėzas vystosi, kaip kad kiekvienas žmogus savo metu: Jis auga, vystosi, daro pažangos išminty; Jojo kalba ir protas palengva, nuosekliai vystosi. Štai, žmogaus augimas! Tačiau, pirmą kartą nuėjęs Jeruzalėn, Jis apleidžia savo Motiną ir Globėją be jų žinios; eina šventyklon; atsisėda tarp rimtų, pražilusių žinovų ir mokslinčių; užduoda jiems klausimų, įstabiai atsakinėja jiems, elgiasi lyg kad Mokytojas! Visi tik stebisi ir nutilsta! Štai, Dievo išmintis ir protas!

“Sūnau, kam mums taip padarei? Štai, aš ir tavo tėvas su skausmu ieškojova tavęs”. Šitai skundžiasi jie savo sūnui-žmogui! Tačiau, Jis jiems atsako, kaip kad Dievas: “Argi nežinojote, kad man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo?” (Luk. 2, 49).

Šiton pačion šventyklon Jis atnešama paaukotų ir uždėtų Jam vardą pagal Mozės įstatymą, kadangi Jis yra žmogus; tačiau, vėliau Jis iš tos šventyklos išvaro verslininkus, kadangi Jis Dievas!

Būdamas žmogus Jis yra “paklusnas” savo geriausiai Motinai ir Globėjui; tačiau, kai Jam primenama vien tik Jojo žemiškoji kilmė, tai tada Jis nebeprapažįsta nei Motinos, nei giminių ir sako: “Kas mano motina ir kas mano broliai? Ir ištiesęs ranką į savo mokintinius, sako: štai, mano motina ir mano broliai! nes kas nors daro valią mano Tėvo esančiojo danguje, tas mano brolis, ir sesuo, ir motina”. (Mat. 12, 48-50). — Štai, čia jau Dievas, kurs tikrai

save laiko lygiu sau — Dievui - Žmogui ir menkos savo žemiškos šeimos vietoje Jis stato be skaičiaus plačią žmonių!

Mozės įstatymu tikrai vieną kartą į metus vyriausias kunigas įeidavo į “Šventųjų Šventą” šventyklos vietą ir šituo metu jis užkraudavo ant parinktojo ožio (“atleidimo ožio”) visas žydų nuodėmes ir išvardavo jį į tyrus. Ši apeiga turėdavo priminti žydams aną būsiantį Dievo Avinėlį, kurs panaikinsias pasaulio nuodėmes. Šita apeiga liausis buvusi, atėjus tikrajam Mesijai — tam Dievo Avinėliui, kadangi šis pasiaukos už visą žmonių.

Štai, kaip tik šitoje savaitėje ir Jėzus Kristus yra pradėjęs savo viešąjį atpirkimo darbą. Jis palieka savo staliaus kambarį, eina ant Jordano kranto, kur sutinka Jį šv. Jonas Krikštytojas žodžiais: “Štai, Dievo Avinėlis!” ir šito Avinėlio lieptas krikštija Jį. — Štai žmogus! Tačiau, atsiveria dangus ir Praamžinas Tėvas iš aukštybių šaukia: “Šitas yra mano mieliausias Sūnus, kuriame aš turiu didelio pamėgimo; Jo klausykite!” (Mat. 17, 5). Šventoji Dvasia nužengia ant Jo karvelio pavidale. Čia pasirodo visa Trejybė: Dievas Tėvas, Dievas Sūnas ir Dievas Šventoji Dvasia. Štai čia Jėzus Dievas!

Jėzus gimsta neturtėlis, alksta, pailsta, vargsta, jaučia skausmą — štai žmogus! Tačiau, keliais kepalėliais duonos ir kelio mis žuvelėmis Jis pavalgydina tūkstantines minias; vienu žodžiu numalšina didžiausiąją audrą; vaikščioja jūrų paviršiu — štai Dievas!

Jėzus, būdamas žmogus verkia dėl to, kad Jojo taip mylimos tėvynės sostinė — Jeruzalė žlugianti; ašaromis apgailestauja savo bičiulio Lozorius mirtį; tačiau, būdamas Dievas, Jis kitiems šluosto ašaras; išvarinėja velnius iš apsėstųjų; prikelia iš numirusių jau dvokiantį Lozorį, Jairo kunigo dukterį, Naicho miestelio našlės sūnų!

Jėzus elgiasi kaip kad žmogus, gindamas iš fariziejų klastos, slepiassi, miniai panorėjus padaryti Jį karaliumi; tačiau, Jis atleidžia nuodėmes viešajai paleistuvei, o fariziejams surašo ant smilties jų niekam kitam nežinomą nuodėmes — štai, Dievas!

Būdamas žmogus Jis yra paklusnus įstatymams, savo Motinai ir Globėjui, moka val-

stybinius mokesčius; tačiau, Jis kalba apie savo dangiškąjį Tėvą, apie savo garbę ir tai tokiu kilnumu, tokiu paprastumu, jog iš karto jaučiama, jog Jis yra atėjęs iš aukštybių ant žemės, ir Jojo tikroji tėvynė tai anose aukštybėse — štai Dievas!

Jis save vadina ŽMOGAUS SŪNUMI ir šiaja prasme Jis nasiskundžia savo vargais ir rūpesniais; tačiau, Jis vadina save Dievo Sūnumi, pranešdamas Apaštalams, jog Jis ateisias pasaulin antrą kartą, tačiau, jau teistų gyvų ir mirusių, didžiausioje garbėje, ir tai pasikliaudamas savo dangiškuoju Tėvu, tvirtindamas, jog Jis esąs lygus Tėvui: “Aš ir Tėvas esame vienas”, ir jog matąs Jį žmogus, jau tuo pačiu mato ir Tėvą!

Tikruoja Dievu Jis pasirodo ant Taboro kalno tarp stovinčiųjų greta Jo Mozės ir Elijo; tačiau, būdamas žmogus, Jis visas kruvinai nuplaktas, kraujais apsipylęs prikalta prie kryžiaus, mirdamas visų, net ir artimųjų Apaštalų apleistas, ir nėra, kas Jį užtaria! Štai žmogus!

Jis akliems gražina akis, nebyliams kalbą, kurtiems ausis, luošiams atsisiakiusių tarnauti sąnarius — tai Dievas; tačiau, mušamas ir išniekinamas, Jis, lyg nekalčiasis Avinėlis, nepraveria nė savo burnos — tai žmogus!

Būdamas žmogus Jis Apaštalams mazgoja kojas ir jiems tarnauja; tačiau, Jis parodo, jog Jis žinąs kiekvieno net ir paslaptiniausias mintis, Judos išdavimą; Jis iš duonos padaro savo Kūną, iš vyno — savo Kraują — yra tai Žmogaus Sūnaus Kūnas ir Kraujas; tačiau, Dievo Sūnaus stebuklu padarytas!

Alyvų daržely Jis dreba, kruvinu prakaitu prakaituoja iš baimės ir širdies suspaužimo; tačiau, Jojo maldavimai nesuminkština dangiškojo Tėvo širdies — taip dideli žmonių nusidėjimai, taip sunkūs prasižengimai! Tačiau, vien tik atsikelia pasimeldęs ir išeina prieš puolančius ant Jo karėivius, ir vienu savo žodžiu: “Aš esu”, meta juos ant žemės, prigydyta Malchui nukirstąją ausį — tai Jame apsireiškė dieviškoji galybė, — kaipo žmogus Jis vėl jiems pasiduoda, parodydamas, jog Jis kad ir žmogus, tačiau, kartu ir Dievas!

Kaipo žmogus Jis tampomas po teismus, išniekinamas, pajuokiamas; tačiau, būdamas

Dievas, Jis graso Ananijai ir Kaifui, priemeną Pilotui, kas tai tiesa, Erodiui karaliui nė žodžio neatsako, prisipažįsta Pilotui esąs karalius, tik kitoniškos rūšies; Judas Išdavikas pasikaria; Petras išsižada Jojo; tačiau, vien tik Jėzus pažvelgia į jį, jis tuo jau apsipila ašaromis iš gailesčio! Štai kartu ir žmogus ir Dievas!

Prasideda kančios baisiausios, sopalingiausios, labiausiai pažeminanti mirtis ant kryžiaus! Didesnių kančių nebegali būti! Jis kenčia, būdamas žmogus; tačiau, būdamas Dievas, Jis atleidžia nuodėmes susigraudinusiame piktadariui, pasirūpina savo dangiškąją Motina, visiems teikia atleidimą: “Atleisk jiems, nes nežino, ką daro!”

Nešdamas ant savo pečių nepakeliamą žmonių nuodėmių našta, Jis paskutiniu juo žmogiškuoju skausmo šauksma atsikreipia į dangiškąjį Tėvą: “Mano Dieve, mano Dieve! kam tu mane apleidai?!” Tačiau, tuo pačiu sykiu Jis savo dieviškomis akimis apžvalgo visą praeitį ir ateitį, mato ir pramato, kas nuveikta, ir giliai atsikvepia, ištardamas: “Išsipildė!”

Mirė Jėzus. Jį palaidoja; paskutinį kartą jam kiti patarnauja, kaip kad žmogui; tačiau, miršta ne vien žmogus, bet ir Dievas-Žmogus; šio dėliai saulė užtemsta, žemė sudreba, numirėliai keliasi iš karstų, šventyklos perdangalas savaime plyšta per pusę, lyg kad pažymint, jog žydų šventykla jau yra baigusi savo uždavinį! Žydai Jojo karstą apstato sargyba, užantspaudoja jį, pažymėdami, jog yra miręs Jėzus žmogus; tačiau, žmogiškieji sumetimai ir apskaičiavimai spręsta — Jis prisikelia iš numirėlių savo galybe, kadangi Jis yra kartu ir Dievas!

Prisikėlęs iš numirėlių, Jis pasirodo Marijai Magdalietai; valgo su mokiniais iš Emmaus, kurie iš laužymo duonos pažino Jį esant Jėzų Dievą; tačiau, Apaštalai nenori dar tikėti; Tamas nori palytėti Jojo žaizdas; ir štai įsitikina, jog Jojo esama ir žmogaus!

Po savo prisikėlimo Jėzus dar per 40 dienų kalba su mokiniais, valgo su jais, moko, laimina, meldžiasi į Tėvą, kaip kad žmogus; tačiau, čia pat jų akyse, visiems matant, žengia į dangų, būdamas Dievas!

Ir taip tatai, iš 4 Evangelijų aiškiai matome, jog Jėzaus Kristaus esama kartu ir

Dievo ir Žmogaus! Tikras žmogus su žmogiškais jausmais ir tikrasis Dievas su visomis dieviškomis ypatybėmis — žodžių — Jis yra tikras Dievas-Žmogus!

Suglaudus krūvon visus Jėzaus Kristaus žodžius ir darbus, palyginus jųjų išorinius

priešingumus ir nesuderinamumus, mes suprasime, delko ir istorija, ir mokslas, ir protas, ir kritika viso šito jokių būdu negali išaiškinti kitaip, tik tuo būdu, kad turi pripažinti, jog Jėzus Kristus be jokios abejonės yra tikrasis DIEVAS-ŽMOGUS!

Kunigas Konstantinas Vasys

RUGSĖJO 12 d. sugrižo iš Lietuvos kun. Konstantinas Vasys, Aušros Vartų parapijos (Worcester, Mass.) klebonas. Bėviešėdamas Lietuvoje, liepos 16 d., š. m. minėjo savo 50 metų amžiaus ir 25 metų kunigystės sukaktuves.

Kun. Konstantinas Vasys, Andriaus ir Barboros (Žemaitytės) Vasiliausku - Vasių sūnus, gimė Gelgaudiškio parapijos Norkūnų kaime liepos 14 d. 1888 m. Pradinį mokslą įsigijo Gelgaudiškio ir Kaimelio mokyklose. Vėliau mokėsi Kaune ir Seinų seminarijoje. Jaunas klierikas atvyko į Jungt. Valstybes 1911 m. Kiek laiko darbavosi "Draugo" ir "Kataliko" redakcijose. Kadangi turėjo pradžią į kunigystės luomą, tai ir rūpinosi įstoti į kunigų seminariją. Pavyko. Tapo priimtas į kunigų seminariją, Montreal, Kanada. Kunigu išvestas liepos 16 d., 1913 m. Jaunas Kristaus darbininkas savo primicijas atlaikė Šv. Kazimiero parap. bažnyčioje, Worcester, Mass., ir tuojau į tą pačią parapiją buvo paskirtas vikaru. Tą pačią vasarą buvo išvykęs į Lietuvą ir savo gimtoje parapijoje atlaikė antrąsias primicijas.

Sugrižęs į Jung. Valstybes, Šv. Kazimiero lietuvių parap., Worcester, Mass. darbavosi apie pusantrų metų. Rodos 1915 m. tapo paskirtas į Westfield, Mass. klebonu, kur dar nebavo nei bažnyčios, nei klebonijos. Tais pačiais metais pastatė kleboniją, o po dviejų metų (1917) pastatė gražią bažnyčią. Nors parapija buvo maža, bet sumanaus klebono vadovybėje, pasižymėjo kilniais darbais.

Kun. J. J. Jakaitis, Šv. Kazimiero parap. klebonas, Worcester, Mass., pasiryžęs vykti į Lietuvą pailsėti, pakvietė kun. Vasį tos parapijos administratorium. Labai sumaniai ėjo administratoriaus pareigas. 1927 m., grįžęs kun. Jakaičiai iš Lietuvos, kun. Vasys grįžo į savo parapiją, Westfield, Mass., ir

čia darbavosi iki 1929 m.

Mirus kun. J. Čeplikiui, Aušros Vartų par. (Worcester, Mass.) klebonai, kun. K. Vasys paskirtas tos parapijos klebonu. Atvykęs į Aušros Vartų parapiją, rado pradėtą didelį darbą, naujos bažnyčios statymą.

Kun. K. Vasys taip sumaniai pravedė finansų vaju, kad 1937 metų vasarą įėjo į puikią, moderniškai įrengtą naują bažnyčią, o iš laikinosios bažnyčios padarė didelę svetainę.

Taigi Aušros Vartų parapijoje kun. K. Vasys parodė nepaprastus gabumus ir sumanumą.

Kun. K. Vasys buvo ir yra ne tik gabus ir sumanas klebonas, bet ir įžymus publicistas, visuomenininkas ir vadas. Visuomeniniame darbe aktyviai dalyvauja nuo pat atvažiavimo į Jung. Valstybes. Pasaulinio Karo metu stoja į kovą dėl Lietuvos nepriklausomybės. 1914 m. aktyviai dalyvauja politiniame seime Chicagoje; dalyvauja ir vadovauja konferencijose; buvo vienas iš Tautos Fondo steigėjų; organizuoja ir darbuojasi Tautos Taryboje, Egzekutyviame Komitete ir visoje centralinėse organizacijose, kaip tai: Federacijoje, Moksleivių, LDS ir kitose. Jis buvo vienas iš Moksleivių Susivienymo organizatorių ir buvo "Moksleivio" redaktorium. Kun. K. Vasys pasižymėjo literatiniais gabumais. Buvo ir yra nuoširdus laikraščio "Darbininko" bendradarbis ir rėmėjas. Jis suredavo ir išleido kunigams skirtą "Maldų Vadovėlį". Per šešis metus buvo Kunigų Vienybės pirmininku, o prieš tai kelis metus buvo jos sekretorium.

Kun. K. Vasį, dvigubų sukaktuvių proga, sveikiname ir linkime ilgiausių metų!

Visi Dievo tvariniai, išskyrus žmogų, taip savo Sutvėrėją - Dievą myli, kad jeigu Jis pranyktų ir juos vienus gyventi paliktų, — iš jų stotųsi tik klaidi, ir beviltė tuštuma.

Kaip Kalbame Ražančių

NORS gal ir nebūtų reikalinga Švč. Pano Marijos garbintojams priminti, jog šis mėnras yra pašvęstas geriausiai žinomam ir žmonių mėgiamiausiajam Dievo Motinos skirtam dievotumui, tačiau tai nereikia, jog jiems nėra ko pasimokyti arba prisiminti naudingą ir tinkamą ražančiaus kalbėjimą. Ši mėnesį kiekvienam kaip tik tinkamiausia proga rimtai paklausti "kaip mes kalbame ražančių?" Toks savęs paklausimas mums greičiausia parodys nemažai ražančiaus kalbėjime trūkumų ir apsilaidimų, kuriems prašalinti ar papildyti turime paieškoti atatinamas priemones ir jas tvirta valia įgyvendinti. Ražančiaus kalbėjime reforma tikrai reikalinga tada kada pastebime, jog ražančiaus nekalbame tokiu dievotamu kaip, kad pirmiau. O gi ar ne kaip tik mūsų kasdieniniai ar dažnesni užsiėmimai bei pareigos greičiausia tampa įprastu dalyku, kurį atliekame vien iš įpročio, be jokios gilesnės minties?

Pasiklauskime, tat, pirmiausia, "ar pamaldžiai ir su atyda kalbame ražančių?" Vienas dvasiškas rašytojas yra išsitaręs, "Skubėjimas užnuša pamaldumą"; o tai ypatingu būdu galima pritaikyti prie ražančiaus.

Išsiblaškymai daugiausia trukdo gerą maldą; jie mūsų maldą padaro tiesiog nenaudinga be vertės. (Čia kalbama apie tokius išsiblaškyimus, kokius žmogus noromis gaudo ir ieško. Jeigu maldos metu žmogų vargina tuščios mintys ar išsiblaškymai, o žmogus tai pajutęs kovoja, stengiasi juos prašalinti, tokia malda tampa Dievui dar brangesnė; nes žmogus sykiu ir meldžiasi ir su kliūtimis kovoja). Dvasiški tėvai pataria, pirm negu pradėdame melstis, ypač jei ilgesniam laikui, svarbu kurį laiką susitelkti ir padaryti pasiryžimą stengtis iš minties prašalinti visa kas galėtų mus maldos metu išblaškyti. Toks patarimas tenka ir ražančių kalbant, ar mes jį privačiai ar bendrai kalbėsime. Jeigu, tat, mes tuoju maldos pradžioje pasiduosime išsiblaškymai, tai kuo stebėtis, kad visą maldos laiką užsimame tuščiomis mintimis, jomis kaž kur skrajame. Malda tada pasidaro tuščia, nenaudinga.

Toliau, svarbu pirm negu pradėdame ražančių kalbėti, padaryti aiškia intencija ir nustatyti kam skiriame ražančiaus kalbėjimo, gėnamus atlaikus. Kalbėti maldą be intencijos tas pats kaip vyksti į kokią kelionę, kuriai nėra tikslo. Kaip tik gryna maldos intencija padeda žmogui karščiau ir didesniu atsidėjimu melstis.

Bet kada melsdamiesi, taip pat ir ražančių kalbėdami, svarbu, kad būtume dvasioje susitelkę ir pasiliktume susitelkę. Panašiai kaip kitos rūšies medį ar augalą užpuola tam medžiui ar augalui ypatingas amaras, taip ir ražančius turi sau ypatingą amara — pripratimą iš įpročio kartoti žodžius, kai tuo tarpu mintys kaž kur toli, toli atsidūrusios. Daugelis, todėl, dažnai dėl ražančiaus primeta priekaištą; sako, ši malda per daug mekaniška, vien betikslis žodžių kartojimas. Daugelis, be abejo, ražančių taip ir atkalba; bet tai kyla ne iš pačios maldos, ražančiaus, o iš pačių žmonių silpnybės, su kuria privalone kovoti, jeigu norime, kad mūsų malda atneštų gausių vaisių.

Kiekvienas, tat, trokštąs apsiginti nuo įvairių išsiblaškyimų ir dievotai kalbėti ražančių, turėtų pasinaudoti sekančiais naudingais patarimais, kuriuos teikia prityręs dvasinio gyvenimo vadas.

Kalbėdamas ražančių, karts nuo karto stabtelėk valandėlę, idant galėtumei sutvarkyti savo mintis ir atsigaijintį sieloje, ją naujai keldamas į dangų. Geras taip gi dalykas, prieš kiekvieną ražančiaus paslaptį, kurią rengies apmąstinėti, ją savo mintyje gyvai pasistatyti. Tai padidys susitelkimą, ir padės atyda palaikyti prie apmąstomos paslapties, kai tuo tarpu bus kalbami ražančiaus poteriai. Prie to, svarbu, kada kalbamas ražančius, saugoti savo pojučias, ypač akis; reikia taipgi rūpintis turėti šventai maldai atatinamą kūno padėtį. Paskutinės dvi minėtos priemonės daug kuomi padės tuščias mintis, išsiblaškyimus ir nuobodumą maldos metu nuvaryti.

Viršų minėti patarimai dėl ražančiaus kalbėjimo labai naudingi. Aišku, reikės nemažai save prisiversti, idant ražančius būtų pagal duotus nurodymus kalbamas. Tačiau

sunkenybių bus tiktai pradžioje. O juk patys gerai žinome, jog kas mums mažai ar nieko neatseina, mažai ar nieko vertas. Tas pats ir maldai tinka. Jei norime, kad mūsų rašančiaus rožių vainikas būtų Dievo Motinos vertas, turime mūsų rožių daržą atsidėjusiai, kartais net ir dideliu vargu, prižiūrėti. Kitaip atsiras piktžolių, kurios išaugusios rožes užtroškims, o tada žiedai bus menki, susitraukę. Tokių gėlių Dievo Motinai pasiūlyti be abejo kiekvienam būtų gėda ir nedrova.

Antas

Stipriausi Šių Dienų Judėjimai

Atsimename, kad prieš Didįjį Karą socializmas buvo stiprus ir smarkus judėjimas. Tai buvo tarptautinis judėjimas. Tas judėjimas reišėsi visose Europos tautose ir Amerikoje.

Kadangi socializmas buvo aiškiai anti-religiškas ir ypač anti-katalikiškas, tai Katalikų Bažnyčia negalėjo tylėti. Ir netylėjo. Popiežiai savo enciklikose nurodinėjo socializmo klaidas ir jo anti-religišką ir anti-katalikišką kryptį. Vyskupai, kunigai ir šiaip jau svietiškoji katalikiškoji šviesuomenė veikė prieš socialistinį judėjimą. Pagalios Didysis Karas visose šalyse, visose tautose socialistiniam judėjimui uždrožė toki smūgį, nuo kurio jis neatsipeikėjo ir neatsipeikės.

Bet žlugusio socializmo vietoj atsirado bolševizmas (komunizmas), išdygęs ant socializmo griūvėsių. Komunistinis judėjimas pasirodė dar gaivalingesnis ir griežtesnis už socialistinį judėjimą. Komunistinis judėjimas dar griežčiau nusistatė prieš religiją, negu socializmas. Todėl Katalikų Bažnyčia garsiau prabilo prieš komunizmą, nega seniau prieš socializmą.

Komunistiniam judėjimui, vienok, nebuvo lemta plėtotis į visas puses be galo ir be krašto. Įsibėgėjusiam komunizmui buvo lemta atšimušti į tikrą uolą. Ta uola yra tai naujas politinis judėjimas, tai yra fašizmas ir nacizmas.

Kaip komunizmas griovė senąją politišką ekonomišką ir socialę santvarką, tai taip darė ir fašizmas su nacizmu. Su kai kuriais skirtumais, kaip komunizmas, tai taip ir

fašizmas su komunizmu griovė kapitalistinę, liberališką, demokratišką santvarką.

Kaip komunistinis judėjimas randa karštų ir uolių sekėjų visose tautose, tai taip randa ir fašistinis judėjimas.

Komunistai nesislapsto su savo griežtu anti-fašistiniu ir savo anti-nacišku nusistatymu. Fašistai ir naciai nesislapsto su savo griežtu anti-komunistiniu nusistatymu.

Tai va šie ir yra stipriausi ir smarkiausi šių dienų politiški judėjimai. Visi šie trys judėjimai katalikams nepakeliui. Visi jie yra nusistatę prieš Katalikų Bažnyčią. Fašistai šiuo tarpu dar šiaip taip sugyvena su katalikais, bet, laikui bėgant, jie greičiau kryps prieš Bažnyčią, negu už Bažnyčią.

Prisižiūrėję į Ispanijos baltųjų ir raudonųjų kautynes, galime tam tikru žvilgsniu prileisti, kad ten prasidėjo kruvina kova tarp komunizmo iš vienos pusės ir fašizmo su nacizmu iš kitos pusės. Gen. Franco yra Hitlerio ir Mussolinio remiamas, o raudonieji ten gauna komunistinės Rusijos ir kitų tautų raudonųjų gaivalių paramą.

Antras panašių kautynių laukas gali susidaryti Čekoslovakijoje. Jei Hitleris puls Čekoslovakiją, tai galimas daiktas, kad Rusija be formalio karo paskelbimo kuo uoliausia rems čekus. Sovietai susisiekimus turi su Čekoslovakija per Kūmunią. Reikia spėti, kad galų gale naciai pergalėtų čekus ir jų žemę užkariautų. Neužilgo po to sektų milžiniškos imtynės tarp naciškos Vokietijos ir komunistiškos Rusijos. Naciams kelias į Rusiją būtų per čekus ir rumunus. Alkani naciai turi akį ant derlingų Ukrainos plotų.

Ar tos nacių - komunistų imtynės įvyks, parodys netolima ateitis.

Amerikos Kova Prieš "Izmus"

Šioje šalyje nemažai kalbama, rašoma ir kovoje prieš įsigalėjimą komunizmo, fašizmo ir nacizmo. Ko svarbiausia reikėtų, kad šie judėjimai čia neturėtų pasisiekimo?

Kiekvienas augalas, kad galėtų tarpti ir bujoti, turi turėti geras aplinkybes. Augalui reikia geros žemės, erdvės, saulės, drėgmės ir t.t. Jei tokių reikmenų nebus, tai augalas arba visai nudžius, arba tik vargingai tartarps.

Taip yra ir su "izmais", su idėjomis, su įvairiais judėjimais. Kad jie galėtų šaknis įleisti, išdygti ir išsiplėtoti, tai būtina, kaip ir augalui, reikia tam tikrų aplinkybių. Jei tos aplinkybės bus minėtoms idėjomė patogios, tai prieš jas kalbėjimai, rašymai ir kovojimai mažai tepagelbės. Tos idėjos ras sekėjų ir judėjimas išsivystys. Iš kitos pusės reikia žinoti, kad jei patogių sąlygų komunistui, fašizmui ir nacizmui nebus, tai nežiūrint į tų idėjų skleidėjų didžiausias pastangas, jie pavojingo judėjimo nesudarys.

Kaip prirengiama dirva, sakysime, komunistui? Čia užtenka prisiminti Rusiją. Žmonių tamsumas, skurdas, beteišiskumas, aristokratų prabangiškas gyvenimas, krašto nusilpimas dėl karo, tai va kuomi maitinosi komunizmo piktžolė.

Italijoje senosios santvarkos pakrikimas sudarė sąlygas fašizmui išdygti.

Alijantų prismaugtoji ir žeminamoji Vokietijoje negalėjo nusistovėti respublikoniška valdžia ir susidarė aplinkybės nacizmui išdygti ir jam išbujoti.

Be to reikia atminti, kad Italijoje fašizmas, ir Vokietijoje nacizmas gimė kaipo reakcija (pasipriešinimas) prieš komunizmą.

Tr viską prisimenant ir darosi aišku, ką reikia daryti, kad šioje šalyje neimtu dygti ir bujoti komunizmas, fašizmas, nacizmas ir kitokie izmai. Reikia aprūpinti žmones darbais ir žmoniškomis algomis. Reikia pašalinti neteisingumus valdžios aparate, pramonėse, finansuose, unijose. Visose gyvenimo srityse reikia padidinti teisingumą. Kai taip bus daroma, tai visokių izmų skleidėjų pastangos bus tuščios.

Nereikia, vienok, manyti, kad teisingumą ir teisėtumą teprivalo vykinti tik aukštieji valdininkai, kapitalistai, didieji finansininkai. Prie to gali prisidėti ir privalo dėtis visi — ir šio pasaulio galiūnai, didikai ir paprastieji žmonės. Teisingumai nusikalsta ne vien pasaulio galiūnai, o ir paprasti darbininkai ir smulkieji biznieriai. Juk kuris tik be "reliefo" gali išsiversti, o jo reikalauja, tai tie jau ir yra kaltas. Kas samdomas neatlieka gerai jam pavesto darbo, tas jau ir kaltas. Kas biznieriui melu ir kitais būdais suka, arba išiskolinęs neatsilygina, tas jau ir kaltas, nors tos skolos ir nedidelės tebūtų.

Kas iš smulkiųjų biznierių savo kostumieriams įvairiais būdais suka, tas jau ir kaltas, nors tie nusukimai ir menki tebūtų. Kas tik už savo patarnavimą perbrangiai lupa, tas jau ir kaltas, tas jau ir gelbsti išstiprinimui kurio nors izmo — komunizmo, fašizmo, ar nacizmo.

Taigi visi, be jokio skirtumo, galime ir privalome dėtis prie atitolinimo pragaištingų judėjimų ne vien žodžiais, arba raštais, bet ir darbais.

Kas Už Taiką, O Kas Už Karą

Kai Vokietijos nacių vadai Hitleris spaudė prie sienos čekus ir reikalavo atsižadėti vokiškųjų žemių ir kai dėl to gresė visuotinas karas, tai, šventam Tėvui atsišaukus, visas pasaulis meldėsi už taiką. Rusijoje darėsi atvirkiščiai. Ten žmonės grūdosi į šventyklas ir meldėsi už karą. Rusijos žmonės nori, kad kiltų karas. Kodėl toks keistas noras??

Dalykas išsiaiškina tuo, kad Rusijos žmonės be galo įkyrėjo komunistų valdžią. Jie kaip nors norėtų susilaukti atmainos. Jie mano, kad kilus karui, jie kaip nors turės progą nuversti komunistinę valdžią.

Rusijos vyriausybė nujaučia žmonių visuotiną nusistatymą prieš ją. Rusijos vyriausybė žino, kad kariuomenė nėra jai ištikiama. Todėl amunicija nėra armijos žinyboje. Amunicijos sandėliai yra komunistų slaptojos policijos globoje. Rusijos komunistų vyriausybė žino, kad jei kariuomenė turės ir ginklus ir amuniciją, tai ji sukiltų prieš žmonių prispaudėjus.

Mirtis, nėra niekas kitas daugiau, kaip tik kūnui eiti poilsin, o sielai, už savo darbus atsiimti užtarnautą užmokestį.

* * *

Malda, nėra nė matematiškas mąstymas, nė fizinio darbo neturint, laiko praleidimas. Malda turi plaukti ne iš burnos ir lūpų, bet iš širdies ir sielos gelmių.

* * *

* Giliausių pasaulio kasyklų viduje, randamieji daimantai ir kitos brangenybės, anaipol neturi tokią didelę vertę ir taip skaisčiai nebežiba, kaip atleidžianti įvairias skriaudas savo artimui, žmogaus širdis.

Paklausimams Atsakymai

Viena katalikė mergina ištekėjo už žydą. Moterystėje juodu surišo kunigas. Ar toks moterystės sakramentas yra geras?

Jeiga katalikė mergina ištekėjo už žydo prie kunigo, moterystė yra gera, tikra ir varžanti. Jokios nuodėmės nebuvo, nes kunigas buvo apturėjęs leidimą juodu moterystėje surišti, o tai reiškia, jog draudimas stoti moterystėn su žydu šiame atvejuje buvo atšauktas ir nepritaikytas. Mergina niekuo neprasižengė. Jos moterystės sakramentas yra geras, ir ji vis pasiliko katalikė, galinti priimti visus sakramentus išskyrus, žinoma, Kunigystės sakramentą ir Krikštą.

Ar turėčiau priimti Sutvirtinimo sakramentą pirm negu galėčiau stoti moterystėn?

Nėra būtinai reikalinga būti sutvirtintam, jog būtų galima stoti moterystėn. Moterystės sakramentas būtų visiškai geras ir tikras, nors priimtas tokio, kuris Sutvirtinimo sakramento nebūtų priėmęs. Visgi priderėtų visiems priimti Sutvirtinimo sakramentą. Taigi ir tamsta, kai kitą kartą į jūsų ar kitų arti esančių parapijų atsilankys vyskupas, prisistatyk šio sakramento priėmimui. Žinoma, pirma reikia apie tai pranešti klebonui ir apturėti reikalingą pamokymą.

Kodėl daugiau žydų netampa katalikais?

Tėra vienas išaiškinimas. Žydai turėdami laisvą valią kaip ir visi kiti žmonės, dėlėi savų sumetimų nepasiduoda Kristaus jungiui, kuris tikrai yra lengvas ir saldus. Jie nepripažįsta Jo, Kurį jų protėviai nukryžiuvo, kaip Mesijo, Kurį Dievas Tėvas buvo prižadėjęs atsiųsti žmonijos išvaduoti.

Dievo meilė ir sielos ramybės pasiūlgimas daugelį žydų privedė paniekinti proto puikybę ir prisiimti Kristaus nusižeminimą. Bet ta pati proto puikybė ir žemiškų gėrybių troškimas dar labai daug žydų laiko supančiotais ir neleidžia jiems artintis prie Kristaus, jų pačių tautos Žmogaus, Kuris atėjęs žmonių išganytu, patiems žydams suteikė pirmą progą Jį priimti ir Mesiją pripažinti. Žydai Jį atmetė.

Šv. Raštas sako, jog paskutinėse dienose, prieš pasaulio pabaigą, žydams bus suteikta dar viena labai ypatinga proga pripažinti Kristų ir prie Jo prisiartinti. Tikrai begalinis Dievo mielaširdingumas!

Ar yra sunki nuodėmė gerti vandens pusią valandos po Komunijos? Saint Charles, Ill.

Bažnyčia yra aiškiai nustačiusi pasninką, kurį reikia išlaikyti nuo vidurnakčio tos dienos, kurioje žadame priimti Komuniją iki pačios Komunijos. Karis to pasninko neužlaiko, Komunijos priimti negali, nebent atsidurtų mirties pavojuje arba Švč. Sakramentui greštų išniekinimas nuo Jo priešininkų. Kiek laiko po Komunijos nevalia imti valgio, Bažnyčia nėra nustačiusi. Taigi, jeigu kas valgo tuojau po Komunijos, jokio Bažnyčios įstatymo nesulaužo.

Visgi, Švenčiausiojo pagerbimas reikalauja, jog per kurį laiką sasilaikytume nuo valgio. Kai kurie teologai sako, jog nevertėtų nieko imti į burną iki kol viduriai priimtą komunikantą (ostiją) neperdirbs. Sveiko gi žmogaus viduriai į kokią 15 minutų perdirba, pakeičia paprastą komunikantą. Ligonio viduriai kartais užtrunka ilgiau. Taigi, jeigu kas valgytų ar gertų tuojau po Komunijos, arba nepalaukęs apie 15 minutų po Komunijos, toks tinkamai ir prideramai Švč. Sakramento nepagerbtų. Tačiau, toks Švenčiausiojo Sakramento nepagerbimas nebūtų daugiau kaip atleistina nuodėmė.

Gerti vandens pusvalandį po Komunijos, visai nebūtų jokios nuodėmės. Gerti net ir prieš pusvalandį po Komunijos, jeigu kas yra ištroškęs, irgi visai nebūtų nuodėmės, nes tai yra pakankama gėrimui priežastis. Čia, žmogus tikrai nuoširdžiai norėdamas švenčiausiąjį pagerbti pajėgs atatinamai pasielgti.

Ar mano patėvio brolio vaikai yra man giminingi. Vieną jų esu pamilus. D. H.

Ne, jie visai nėra jokie giminės ir jeigu ši tavo užsižiebusi meilė neatauš ar neužges, lai Viešpats ją palaimina taip jog ji atneštų judviem abiem daug laimės ir džiaugsmo iki kol ši žemė bus judviejų buveinė!

A. A. Kun. A. Būblys Jaunimo Draugas

A. A. kun. Aleksandras Būblys, MIC., buvo paskirtas Marijonų Vienuolijos viršininku darbuotis prie Marianapolio Kolegijos pirmose tos įstaigos įsikūrimo metuose. Nuo pirmųjų paskyrimo metų, įvairiuose laikotarpiuose, šis garbingas kunigas ėjo įvairias pareigas: vienuolijos viršininku, dvasios vadovu, mokytoju, patarėju. Dėlto nenuostabu, kad šio asmens mirties žinia buvo ypatingai skaudi kiekvienam kuris buvo ar yra prisirišęs prie Marianapolio Kolegijos. Šią žinią turbūt skaudžiausiai atjautė kiekvienas Marianapolio studentas ir alumnas.

Norėčiau su maloniais skaitytojais, greičiausia ne vienu pažįstamu, pasidalinti savo įgytais išpūdziais besimokinant ir begyvenant arti šio kilnaus asmens Marianapolyje.

A. a. kun. Būblys įstojo į tiesioginę jaunimo auklėjimo darbuotę jau iš paties gyvenimo pramokęs auklėjimo pedagogikos. Jis jau buvo peržengęs pusanžinį gyvenimo slenksčių ir ilgus metus praleidęs sielų ganyimo darbe.

Dvasios Tėvas

Įvairiausias problemos kankina besimokinantį studentą. Bet sunkiausia problema yra įvairiausias sielos kovos. Laimingas yra tas jaunuolis kuris gali rasti prityrusiam kunige patarėją. Nevienas Marianapolio alumnas rado tikrąjį savo dvasios vadovą kun. Būblio asmenyje. Jis jau gyvenimo pramokytas ir, anot savo pareiškimo, pergyvenęs audringą jaunystę, galėjo iš prityrimo mums savo dvasios vaikams patarti. Mes tuoj galėjome iš nevieno jo patiekto patarimo spręsti, kad Tėvas Būblys aiškiai suprato mūsų mokslinio jaunimo sunkenybes.

Ypač linkome prie šio kunigo savo dvasiniuose reikaluose pamatę jo gilų pamaldumą.

Dažnai mes negalėjome įvertinti šio didelio asmens pamaldumą ir net Jo maldai išeidami trukdydavom. Pavyzdžiui, tekdavo po kiekvieno valgio aplankyti švenčiausiąjį. Nekartą vos peržengę koplyčios slenksčių, tuoj pradėdavom savo garsų tautinimą, pamiršę, kad dar Tėvas Būblys yra pasilikęs koplyčioj ilgesniai maldai. Jo prašantysis balsas

“vaikai, duokit man seniai pasilmelst” tuoj primindavo mums mūsų netinkamą elgesį. Tai būta vaikystės netaktika.

Patarėjas

Kadangi kun. Būblys karštai mylėjo jaunąją kartą, ypač artimuosius kunigus ir vienuolius, tad dažnai tekdavo šiems patirti Jo išmintingųjų patarimų. Nevienas Kunigų Vienuybės leidžiamojo žurnalo “Forum” numeris talpino Tėvo Būblio straipsnį nagrinėjant jaunųjų kunigų problemas. Šiaip, nekartą, prityrusis baves klebonas, mokėjo jauniems ir neprityrusiems kunigams patarti įvairiose pastoracijos pareigose.

Dažnai teko susirinkusiems Kolegijos studentams įvairiuose rimtuose parengimuose patirti šio senelio kunigo išminties. Gaudavom pagirimų bet nekartą ir pabarimų. Bet mokėjo gerasis Tėvelis pasaldinti savo pabarimus sveikuoju humoru.

Jo kambario durys visąomet buvo atdaros klystaščiam, susirūpinusiam studentui. Jo kilni širdis buvo pamilusi visą jaunimą pradėdant nuo naujai iššventinusio kunigo iki dar pirmųjų metų studentėlio.

Mokytojas

Kun. Būbliui tekdavo, atmainoms, eiti tikybos ir istorijos mokytojo pareigas. Nes yra parašęs istorijos ištisus toms kurie dar yra rankraščiuose. Geras buvo istorikas Tėvas Būblys, visi sakydavo. Jo istorijos žinojimą teko ypač sužinoti jojo idomiose pamokose. Niekūomet neužmiršime Kun. Būbli kaip kvotimų sprendėją. Ilgi kvotimų lapai nieko nereikšė. Arba žinojai arba ne. Reikalavo branduolį be jokių “studentišku pridėckų”. Kaip geras mokytojas greit pastebėdavo studento gabumus. Su Tėvu Būbliu buvo galima gauti net laipsnį “minus nuliaus”. Reiškia nieko neužsitarnavai bet dar lieki skolingas. Virš atgal gautųjų jau pataisytų kvotimų lakštų rasdavome trumpą posakį, kuriame būdavo atpasakoti mūsų trūkumai, klaidos. Vienam mokiniui kuris ėtikė baltą kvotimų lakštą sa savo vardu Tėvas Būblys uždėjo, “Nulius. Nieko nežino bet išmintingai tyli”.

Kiekvienas studentas turi rimtai žiūrėti į

mokslą. Gal dėlto ir jo teikiami mokslo ženklai buvo toki griežti, kad paraginti studentą prie stropesnio mokymosi.

Jaunimo Tėvas

Bendrasis išpūdis — Kun. Būblys jaunimo tėvas. Tą išpūdį įgavo visi Marianapolio alumnai ir studentai. Ypač mes kurie baigę Marianapolį ir gavome progos rinčiau į gyvenimo problemas ir jo reikalavimus pažinūrėti, peržvalgę savo auklėjimo ir mokslinį laikotarpį Marianapolyj, patyrę kaip Tėvas Būblys mus traktavo, ar tai kaipo dvasios tėvas, ar patarėjas, ar mokytojas, visi galime tvirtinti, kad jis mus rasošė gyvenimo tikrajai mokyklai ko sumaniausiai. Dabar tik įvertiname tą asmenį. Dabar tik atsidauro mūsų akys ir matome, kad po tos plačios krūtinės tvaksėjo širdis kupina meilės visai jaunajai kartai.

“Amžiną atilsį duok Jo sielai, Viešpatie”. Kunigas kuris per ilgus metus vadovavo sielų ištisoms minioms, kuris jau užsipelnęs garbingą senatvę palieka viską ir stoja vienuolynan ir daro visišką pasiaukojimą ir baigia gyvenimą prisidėdamas prie jaunosios kartos ruošimo darbaotės ateičiai — jam tik lieka Dangus. Tai jaučia kiekvienas Marianapolio alumnas ir studentas.

Antanas V. Mažukna '35

Kaip Kyla Blogi Laikai

Mūsų tikėjimas mus moko, kad visokio pikto šaltinis yra nuodėmė. Pirmoji nuodėmė davė pradžių visokiam piktui.

Jei užėina blogi laikai, tai taip darosi dėl to, kad kur nors, kam nors daroma neteisingumai, skriaudos, suktybės.

Kaip neteisingumai, skriaudos, suktybės ir kitokios nedorybės pagimdo blogus laikus?

Imkime pramonininkus, biznierių, finansininkus. Jie visi rūpinasi kuo daugiausia pelnyti. Tame nėra nieko smerktino, nei peiktino. Net reikia džiaugtis, kad atsiranda žmonių, kurie savo talentus suvartojo ir suvartoja išvystymui biznių ir pramonės.

Bet bėdos prasideda tada, kai prie pelno eina su kitų skriauda, kai prie pelno eina lauzant teisingumą.

Skriauda ir neteisingumas reiškiasi tada, kuomet darbdavys, rūpindamasi kuo didžiau-

siu pelnu, nemoka savo darbininkams algų, kuriomis jie galėtų žmoniškai pragyventi. O kas galų gale atsitinka, kuomet šitokis neteisingumas tęsiasi? Iš pradžios kapitalistui gali išrodyti, kad viskas gerai eina — darbininkai pigiai dirba, išlaidos mažos, o pelnas, tai labai didelis. Bet šitaip ilgai tęstis negali. Išdirbinių prigaminama daug, o kai darbininkai po mažai teuždirba, tai tų išdirbinių negali išpirkti. Ką tada daro kapitalistai? Paleidžia dalį darbininkų ir mažina gamybą. Atsiranda bedarbių, kurie dar mažiau tegali įpirkti pagamintų gėrybių. Kapitalistai dar labiau mažina gamybą ir dar daugiau paleidžia darbininkų ir dar labiau padidina bedarbių skaičių. Kaip matome dalykai patenka taip sakant į užburto ratą.

Kitaip reikalai eitų, jei darbininkai gautų žmoniškas algas. Tada jie galėtų išpirkti pagaminamas gėrybes ir darbai vis galėtų eiti. Gamybos nereikėtų mažinti. Ją reikėtų vis didinti. Visi žinome, kad 1929 metais darbai ėjo gerai, gamyba buvo didelė. Bet valdžios apskaičiavimu tais metais Amerikos gamybą būt reikėję padidinti ant 75 nuoš., tai yra veik padvigubinti, jei būtų me norėję, kad visi šio krašto žmonės būtų buvę sotūs, žmoniškai apsirėdę ir žmoniškuose namuose gyvenę.

Tai mat kuria kryptimi kapitalistai turi gyvenimo ratą sukti.

Kaltindami kapitalistus, kam jie greitai ir daug turtų nori sukrauti, atsiminkime, kad ir darbininkai čia turi pareigų ir padaro nusikaltimų. Ir darbininkai negali tikėtis, kad už bet kaip atliekamą darbą jie gali tikėtis aukštų algų. Yra darbininkų unių, kurių nariai geras algas turi, o visgi varosi prie aukštesnių algų, visai neatbodamos, kad tuomi pakenks kitiems savo broliams darbininkams. Popiežiai savo enciklikose apie darbininkų reikalus lygiai kalba ir apie kapitalistų teises ir pareigas ir apie darbininkų teises ir pareigas.

Kuomet šitokia popiežių nurodoma lygsvara būtų palaikoma, tai blogų laikų nebūtų.

Perlai yra dažnai prisidengę oysterių kevalėliais; gi žmogaus siela, — vieton kevalėlio, — amžino nemirtingumo šydu, yra apsisiautusi!.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Negrų Paroda

New Orleans, La. — Čionykščiai negrai čia surengė pirmą "Negro State Fair". Iškilmingo atidarymo kalbėtoju negrai pasivkvietė kun. Edward F. Murphy, Šv. Ksavero universiteto profesorių.

Silpnai Pasirodė

Šiomis dienomis Londone įvyko tarptautinis bedievių suvažiavimas. Apie jį buvo daug išanksto rašoma ir daryta spėliojimų, kad bus didingas savažiavimas. Bet ištikrųjų silpnai pasirodė. Iš Rusijos delegatai visiškai neatvyko, o tik atsiuntė sveikinimą.

150 Anglijos parlamento narių viešai pareiškė tikį į Dievą ir protestavo prieš bedievių kongreso delegatų burnojimus.

Dalyvaus 30 Benų

New Orleans, La. — Eucharistinis Kongresas čionai prasidės spalio 17 d. Senoviška šv. Liudviko katedra iškilmėms naujai išdekoruota ir visi kiti pagerinimai atlikti. Ištaisymas atsėjo \$60.000. Kongresas baigsis spalio 20 d. iškilminga benedikcija. Šioje įspūdingoje užbaigoje groš 30 benų.

Popiežius Sveikino Olandijos Karalienę

Olandijoje šiomis dienomis buvo minėtos 40 metų sukaktuvės nuō to laiko, kai dabartinė karalienė Wilhelmina užėmė sostą.

Olandijos katalikai yra mažumoj ir karalienė nėra katalikė. Bet karalienė ir visa Olandijos vyriausybė laikosi krikščioniškų principų ir pilna laisvė yra suteikta katalikams. Todėl ir katalikai karštai dalyvauja sukaktuvių iškilmėse. Visose katalikiškose bažnyčiose įvyko padėkonės pamaldos ir giedota "Te Deum".

Sukaktuvių proga karalienę sveikino ir šventasis Tėvas.

Kanadon Atvyko Popiežiaus Delegatas

Laivu Empress of Britain į Quebeacą, Kanadoj, atvyko apaštališkas delegatas arkivyskupas Ildebrando Antoniutti. Dvasiškos ir svietiškos vyriausybės buvo iškilmingai

pasitiktas ir atlydėtas į kardinolo namus. Iš ten buvo įlydėtas į katedrą, kur įvyko trumpos pamaldos ir pareiškta sveikinimai. Popiežiaus delegatas atsakydamas į sveikinimus sakė, kad jo atžduotis Kanadoj būsianti lengva, nes čia žmonės yra giliai tikinti ir keblių klausimų išrišti čia nėra. Popiežiaus vardu sveikino Kanados žmones.

Pagono Auka Vienuolynui

Indijoje, Kašmiro kunigaikštis, kurs nėra nei katalikas, nei krikščionis, o paaukėjo žemės katalikiškam vienuolynui.

Karalienė Lankėsi Paš Katalikus

Anglijos karalienė Marija Glasgowo mieste parodoj aplankė katalikišką skyrių. Buvo užėjus į kopytėlę, kuri yra pašvęsta Kristui Karaliui ir teiravosi apie pamaldas, kurios toje kopytėlėje laikomos. Karalienė stebėjosi stacijomis, kurios yra nepaprastai gražiai išdirbtos. Karalienė taipgi aplankė misijų skyrių.

Pranciškietės Pasiekė Braziliją

Rugp. 25 d. lietuvės seserys Pranciškietės pasiekė Brazilijos sostinės Rio de Janeiro Jos darbuosis Pietų Amerikos lietuvių tarpe, mokindamos ten lietuvių bernaičius ir mergaites.

Kiek Atsėjo Karai?

Daugelio yra apskaičiuojama kiek grynas pinigais yra atsėjo karai praeityje. Tie apskaičiavimai yra įdomūs ir pamokinati.

Bet atsirado vienas, kurs karų nuostolius šitaip parodė: "Duok man visus pinigus, kurie buvo išleisti karų meta ir aš aprėdysiu viso pasaulio visus žmones — vyrus, moteris ir vaikus tokiais rūbais, kuriais karaliai ir karalienės galėtų didžiuotis. Aš išbudavosiu ant viso žemės paviršio tiek mokyklų, kad į jas sutilps viso pasaulio vaikai. Ant visų kalnų ir kalnelių pastatysiu Dievo garbei bažnyčias".

Tai mat kiek žmonės išleidžia pinigų viens kito naikinimui. Gerovei pakelti žmonės nesidarbuoja tiek, kiek jie darbuojasi gerovei griauti.

LIETUVIAI AMERIKOJE

10,000 Studentų Katalikiškame Universitete
Brooklyn, N. Y. — Ši rudenį į St. John's universitetą įsirašė veiki 10,000 studentų.

Naujas Karmelitų Pastatas

Holy Hill, Wis. — Karmelitų vienuolija čia praturtėjo nauju pastatu. Atsėjo \$190,000 ir yra šešių arakštų.

Holy Hill yra viena iš labiansia lankomų šventų vietų Wisconsin valstijoje.

Gatvinės Misijos

Katalikų Bažnyčia nuo seniai pasižymėjo Kristaus mokslo platinimu pagoniškose šalyse. Misijos buvo steigiamos ir plečiamos visose žemėse, visose tautose, visose rasėse. Misijos buvo kuriamos ir dabar veikia ir civilizotų pagonų ir necivilizotų žmonių tarpe.

Katalikiškų misijų nuopelnus mato visi katalikai, pripažįsta juos ir nekatalikai.

Katalikų Bažnyčia rūpinasi misijomis ir katalikų tarpe. Kiekvienoj parapijoj kasmet laikomos misijos.

Bet štai Tikybos Praplatinimo Dr-ja dabar priėjo prie išvados, kad katalikai atsiliko vienoj misijų šakoj — nepasirūpino išplatinti ir išpopulerizuoti gatvinių misijų. Tokios misijos yra taikomos ne katalikams, o protestantams ir jokios tikybos nepraktikuojantiems. Amerikoje, kur protestantų ir jokio tikėjimo neišpažįstančių tiek daug, Dievo žodis privalo skambėti ne vien bažnyčiose ir mokyklose o į gatvėje.

Išbandymai yra daromi ir rodo gerą pasekmę. Nekatalikų fanatizmo ir neapykantos neįveikiama, o norinčių tiesą pažinti atsiranda daug.

Be to skelbimas Dievo žodžio gatvėse nėra kokia naujanybė. Tuo būdu naudojosi ir naudojasi protestantai. Tai kodėl nepanaudoti to būdo tikrai tiesai skelbti?

Dabar, tad, Katalikų Bažnyčia šioje šalyje ir rengiasi misijinį darbą plėsti miestų soduose, aikštėse ir gatvėse.

Uragano Atgarsiai

So. Boston, Mass. — Tebegyvename baisiosios audros įspūdziais. Išrodo, kad dar il-

gai taip gyvensime. Žmonės susitikdami ne apie kitą ką kalba, o vis apie uraganą. Vis nusiskundimai apie nukentėjimus. Kai kuriems bepasakoiant apie nelaimės ir ašaros pasirodo akyse.

Uragano baisumai priminė bostoniečiams anuometinį policmonių streiką. Anuo metu, policmonams sustreikavus, dėl chuliganų dūkimo drebėjome ir kentėjome, o dabar drebėjome ir kentėjome dėl nepaprasto gamtos prajovo.

Per uraganą Naujojoje Anglijoje žuvo trys katalikų kanigai — New Bedford, Mass., Pawtucket, R. I. ir Montague City, Mass.

So. Bostone katalikiškos Carney ligoninės bokštas sugadintas, o Worcester, Mass. Šv. Kazimiero lietuvių bažnyčios vienas bokštas nuverstas.

Visi Naujosios Anglijos lietuviai sudrebinti Marianapolio Kolegijos nukentėjimu. Mat ta įstaiga visiems gerai žinoma. Ten kas vasarą liepos 4 d. būna milžiniškas piknikas, kurin iš visos Naujosios Anglijos lietuviai suvažiuodavo. Visi yra matę ir visi gėrėjosi vietos puikumu, parko puošnumu. O dabar ten nei medelio neliko.

Praeis metai ir keletas metų ir vis minėsimė uraganą, praūžusį rugsėjo 21 d. 1938 m.

J. G.

Aplankė Nukentėjusį Marianapolį

Po baisiosios audros Marianapolio Kolegija aplankė Lietuvos Generalinis konsulas J. Budrys su žmona, Amerikos - Lietuvos Importo ir Eksporto b-vės vedėjai L. Grigonis ir A. Akelaitis, p. Laučka "Amerikos" redaktorius ir kun. J. Balkūnas, Kunigų Vienybės pirm.

Svečiai matė, kad puošnioji vieta išrodo lyg karo laukus. Baisiai audrai neatsilaikė nei šimtamečiai ažuolai. Kolegijos rūmų stogai apdraskyti, ūkio trobėsiai apardyti, o kiti visai išgriauti.

Prasidėjo Radio Programai

Waterbury, Conn. — Nuo spalio 2 d. prasidėjo lietuviški radio programai. Būna nuo 4:30 val. iki 5 val. vak. iš stoties WBRY. Programams vadovauja komp. A. Aleksis.

Darbuotės Sukaktis

Baltimore, Md. — Šv. Alponso lietuvių

parapija pagerbė kun. dr. L. J. Mendelį, su-
laukusį dešimties metų darbuotės šioje pa-
rapijoje. Iškilmės įvyko rugs. 25 d. Ryte
buvo šv. Mišios su asista, o vakare parapi-
jos salėj įvyko bankietas. Kaip bažnyčioj,
taip ir salėj žmonių buvo daug ir viskas ge-
rai pavyko.

Karmelitų Vienuolyno Jubiliejus

Holy Hill, Wis. — Čionykštė šventovė —
Karmelitų vienuolynas susilaukė deimantinio
jubiliejaus. Jubiliejines pontifikales šv. Mi-
šias atlaikė Jo Ekscelencija Milwaukee ar-
kivyskupas Stritch, dalyvaujant daugybei
maldininkų iš visų aplinkų. Per iškilmingas
Mišias giedojo Festival Singers iš Milwau-
kee.

Ši šventovė yra gerai žinoma ir lietuviams.
Wisconsino ir Illinois valstybių lietuviai y-
pač vasaros metu vyksta aplankyti tą šven-
tovę.

Gražus Darbas

Pensylvanijos lietavių tarpe įsigyveno
gražus paprotys kasmet rengti Lietuvių Dien-
ą. Šiemet iš eilės įvyko 24-ta Lietuvių Dien-
a Lakewood Parke, Pa. rugp. 15 dieną.
Parengimas gryo pelno davė \$843.68. Pel-
nas buvo padalintas į tris lygias dalis: Ma-
rianapolio Kolegija, Seserys Kazimierietės
Newtown, Pa. ir Seserys Pranciškietės Pitts-
burgh, Pa. Išėjo po \$281.22.

ŠV. KAZIMIERO AKADEMIJA

Chicago. — Spalių 7 d., Šv. Kaz. Seselių
koplyčioje, 8 val. ryte, buvo atlaikytos akade-
mikių sodaliečių intencija šv. Mišios, kuriose
dalyvavo 361 akademikė. Gražų įspūdį darė
kai kartu su kunigu celebrantu, vadovaujant
kapelionui gerb. kun. Urbai ir Seselėms, aka-
demikės atnašavo šv. Mišių auką ir priėmė šv.
Komuniją.

Auksinis Misijonieriaus Jubiliejus

Crookston, Minn. — Kan. Simon Lampe,
kurs darbuojasi indijonų tarpe prie Red
Lake, švenčia auksinį savo darbuotės jubi-
liejų. Prieš 50 metų jis ten įsteigė indijon-
ams misiją.

Dievo ir artimo meilė, — tai pamatinis
to tilto akmuo, kurį mes vadiname gyvenimu.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Didžioji Paroda 1940 m.

Tenka patirti, kad Ž. Ū. Rūmuose vis la-
biau nusistatoma 1939 m. surengti didelę žė-
mės ūkio ir pramonės parodą Šiauliuose ir
1940 metais didžiąją Lietuvos parodą Kaune.
Didžiosios parodos laikas bus suderintas su
pasaulinės olimpiados Helsinky laiku: ji į-
vyks, greičiausiai, po olimpiados, kad grįž-
tantieji iš Suomijos į Vakarų Europą galė-
tų aplankyti ir Lietuvos parodą.

Įvairios Žinios

— Pranešama, kad šiemet mūsų miškuose
yra labai didelis grybų derlius. Ypač daug,
kelis kartus daugiau, negu ankstyvesniais
metais, miškuose yra randama baravykų.
Grybų derlius žymiau jautiamas ir Kauno
restoranuose bei valgyklose, kur taip pat
vis dažniau pietums patiekiami grybai.

— Ūkininkai, kurie turi sudarę sutartis,
nuo rugsėjo 20 d. galės į abu fabrikus vežti
eukr. runkelius. Vežimais runkelias galės iš-
krauti tą pačią dieną pačiuose fabrikuose,
o vežamus geležinkeliais galės krauti į va-
gonus ir siųsti į fabrikus.

— Lietuvos pilietybę gavo prof. Mandel-
štamis ir 3 buv. rusų kunigaikščiai Trube-
koi.

— Advokatų Taryba nutarusi imtis griež-
tų žygių prieš tuos asmenis, kurie sau kli-
jentus gauda prie teismų su įvairių agentų
pagalba.

— Karo Muziejaus mirusiųjų kriptos lu-
bos ir sienos apklojamos juodoju marmuru.
Čia ant sienų bus pakabintos 8 balto marmu-
ro lentos su žuvusių už Laisvę karių pavardė-
mis. Kripta bus atidaryta lapkričio 23 d.

— Šiemet 217 vietų buvo suruošti durpių
kuro gamybos kursai, kuriuos išklausė 3,000
ūkininkų.

Šiluvoje Buvo Trys Kongresai

Šiemet Šiluvoj švenčiama 325 metų jubi-
liejus nuo švč. Marijos apsireiškimo. Tad
į Šilinės atlaidus atvyko nepaprastai daug
maldininkų. Buvo surengti net trys kongre-
sai. Pirmiausia įvyko Kauno regijono mote-
rų kongresas. Naktinėje procesijoje dalyvavo

2000 moterų su žvakėmis. Vėliavų buvo 50. Kauno Pilies moterys buvo parengusios gyvąjį paveikslą — Marijos Apsireiškimas Šiluvoj. Po kongreso moterys pasiaukėjo Švč. Marijai.

Rugsėjo 10 d. prasidėjo jaunimo kongresas. Eitynėse dalyvavo 2000 jaunimo. Iškilmingame posėdy dalyvavo ir J. E. ark. Skvireckas ir vysk. Reinys. Abu pasakė turinigas kalbas, nuteikiančias jaunimą kūrybiniam darbui. Paskaitą skaitė dr. Dielininkaitis "Pradedant naujus jubiliejų metus". Paskaitininkas aiškiais faktais nurodė, kad, norint žmones sujunginti į naują gyvenimą, reikia jaunimą sudominti bažnyčia, kad šis sudomėjimas galėtų persverti visas kitas neigiamas įtakas.

Rugsėjo 11 d. įvyko gausus vyrų kongresas, kuriame dalyvavo per 3,000 vyrų. Iš vienių Šiaulių buvo atvykę 550 vyrų, kurie turėjo paikius ir meniškus plakatus, gražų orkestrą ir eitynėse pasirodė su gražiomis giesmėmis. Vyrų iškilmingame posėdy dalyvavo J. E. ark. Skvireckas ir vysk. Reinys, kurie pasakė kalbas. Paskaitą skaitė p. Dangelis — "Mūsų ateities darbai".

Rugsėjo 11 d. Šiluvoje buvo suplaukę apie 40,000 maldininkų. Labai daug vyrų. Tvarka graži. Daug sumanumo parodė vietos policija. Tik vaizdą kiek gadino balaganai ir cirakai. Pastebėtina, kad ubagų maža. Buvo per 120 kunigų.

Iš Lietuvos Gyvenimo

Kaune policijos vadovybė suorganizavo policijos tarnautojų chorą. Jį veda policijos valdininkas P. Četkauskas. Choras susideda iš 100 asmenų.

Lietuvių - Britų dr. ja veda derybas su viena žymia Londono teatrele grupe atvykti į Kauną suvaidinti Valstybės Teatre anglišką veikalą.

Rugsėjo 15 d. susirinko Lietuvos Seimas, kurį atidarė ministras pirm. kun. Vl. Mironas.

Lietuvos karo vadovybė rengiasi ateinančiais metais kiek didesnį jaunuolių skaičių siųsti užsienin išėiti jūrų karo mokslus.

Vilnijoje Trakų pilis jau keleri metai, kai stiprinama. Gedimino kalno griuvėsių tvirtinimas taipgi eina. Tam darbui vadovauja archeologas Antoniewiczzius.

Kaune steigama nauja bendrovė, kuri pirmoje vietoje užsiims jūros laivų transportų draudimu. Iki šiol Lietuvos jūros laivų transportai būdavo draudžiami užsieniuose.

Mariampolės miestas greit galės naudotis Puskelniių elektros stoties jėga. Naujos stoties įtaisymo darbai dar truks apie porą mėnesių.

Mažeikiuose įvyko raitelių lenktynės. Lenktnių pasižiūrėti buvo susirinkę apie 5,000 žmonių. Išdalinta 16 donanų.

Kaune steigama statybos bendrovė. Mat paaiškėjo, kad vien Kaune randasi apie 1,000 darbininkų ir tarnautojų, kurie norėtų įsigyti nuosavus namus. Tos bendrovės dalykas bus fokiems pagelbėti namus pasistatyti.

Latvių geležinkeliečių žurnalas "Dzelzelnieks" idėjo kelionės įspūdžius iš Lietuvos. Prisimenama istoriškas dalykas. Rašoma, kad Lietuvos karalius Palangoje susitikęs latvę Birutę ir ją vedęs. Reiškia latviai šna savintis Birutę. Bet jie klysta.

Klaipėdoj tarp vokiecininkų prasidėjo platinimas Vokietijos nacių giesmyno.

Varlaukių bažnytkaimyje steigiamas policijos punktas.

Palanga po gaisro dar nesuspėjo atsistatyti. Kai mokslo sezonui atsidaręs suvažiaavo moksleiviai, tai pasirodė stoka butų.

Kauno savivaldybė rengiasi įsitaisyti mašiną sniegai valyti. Atsisis apie 40,000 litų.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790